

ÇANAKKALE NERESİDİR?

Zaman zaman aklınıza “Çanakkale neresidir?” diye soru geldiği oluyor mu? Neresidir Çanakkale? Cennet yurdumuzun bir ili... Merak edenler olabilir: plaka numarası “17”dir. Yeterli mi Çanakkale’yi tanımak için? Tarihi ve kültürel mirası zengindir. Meşhur Truva Atı bu şehirdedir. Aynalı Çarşı da buradadır. Kaz Dağları’nın tabiat güzelliklerine doyum olmaz. Bu topraklar adını Çanakkale’den alan bir boğazla birbirinden ayrılır. Ve Çanakkale Boğazı’na her gün onlarca, yüzlerce gemi gelir.

“Neresidir Çanakkale?” diye merak edenler bu gemilerin seyir defterlerine baksın. Dünya’daki tüm boğazlardan geçerken bu seyir defterlerine “Bering geçildi, Cebelitarık geçildi, İstanbul geçildi, ... geçildi.” diye yazılır. Ancak Çanakkale’den geçerken “Çanakkale geçildi!” diye yazılmaz. Aksine “Şehitler Abidesi selamlandı!” diye yazılır. 105 yıl önceki ölümsüz destanın önünde saygıyla eğilir gemiler. Çünkü Çanakkale, büyük kıyametin olmasa da küçük kıyametin koptuğu yerdir. “Neresidir Çanakkale?” diye sorarsın. Yazın ardı sonbahar, sonbaharın ardı kış, kışın ardı ilkbahar... Bu bir döngüdür. Ancak Çanakkale, baharı ve yazı olmadan kışı yaşayan yiğitlerin diyarıdır. Dünyanın neresine gidersen git yağmurun ardından burcu burcu toprak kokar. Yağmurdan sonra toprağın halâ taze kan koktuğu yerdir Çanakkale. Al kınası elinde, al kanı bayrakta Kınalı Alilerin diyarıdır. Düşmana yiğitlik göstermek isterken namertçe şehit edilen, Peygamber Efendimizin(SAV) böylesi kalleşliğe dayanamayıp da manevi şahsının cennete uğurladığı Yarbey Hasan Bey’in son durağıdır. Sen, çocuğun üşümesin diye mağazalardan aldığın en pahalı kıyafetlerle onu giydirirsin. Anaların çocuklarını gözden çıkarıp ıslanmasın diye taşıdığı mermilerin üzerini örttüğü, cennet vatanın fedakârlık köşesidir. Sen “Neresidir Çanakkale?” diye sorma! Neresi olduğunu öğrenmek istersen 57. Alay’a bak! Yüzlerce yiğidin saatler içerisinde şehit edildiği, en son alay imamının sancağı emanet edeceği arkadaşı kalmayınca o sancağı ağacın dalına bağlayıp kahpe düşmanın üzerine atıldığı yerdir Çanakkale. Tırnağımız kopsa feryat figân ederiz. Parmağı koptuğu hâlde tetiğe basmaya çalışan talihsizlerin yurdudur Çanakkale. Sor bakalım “Neresidir Çanakkale?” diye. Mustafa Kemal’i ülkenin aydınlık geleceğine muştulayan harbin yaşandığı, onur ve namusun hesabının sorulduğu yerdir. Bir toprak düşün ki; bir ananın şefkat dolu bağı misali tüm civanmertleri sinesine bassın. Diriler saf tutar ölünün ardında cenaze namazı kılmak için. Çanakkale, dünyada ilk kez dirilerin kendi cenaze namazlarını kıldıkları, ölmeden önce öldükleri yerdir. Ya da bir şehir, bir diyar düşün: Adı “Çanakkale” diye yazılsın ama “Destan” diye okunsun. İşte Çanakkale, dünyada yazıldığı gibi okunmayan tek şehirdir. Başarı, sürekli olandır. İnsanın hayatta sadece bir kez üstesinden geldiği şeye “mucize” denir. İşte Çanakkale, Seyit Onbaşı’nın “276 Okkalık Mucize”sinin gözler önünde cereyan ettiği yerdir. Ah, bu satırları okuyan insanoğlu! Sorarsın “Çanakkale neresidir?” diye. İşte o vakit bak mezun veremeyen tıp mekteplerinin gözyaşlarına. Ya da İstanbul Lisesinin matemine, karalar bağlamasına... Babalar ki evlatlarını gözden çıkarmaz, onlara kıyamaz. Çanakkale, babaların evlatlarını gözden çıkardığı ve “Umut yok! Kaldırın!” diye narkozu kendi evladına değil başka bir kahramana verdiği yerdir. On beş yaşındaki evladını bakkala gönderemeyen analar, babalar! Anaların ve babaların on beşlileri vatana feda olsun diye gönderdikleri yerdir Çanakkale. Azıcık yağmur yağsa korkarız ıslanmaktan, hele doluya dönse kaçacak delik ararız. Neresidir, bilir misin Çanakkale? Topun, merminin, şarapnelin dolu misali; yağmur misali Mehmetçiğin iman tahtasına yağdığı yerdir. Tarihi mürekkeple yazdığına inananlara nispet, tarihi süngünün ucundan damlayan kanla yazan yiğitler diyarıdır. Mertlikle namertliğin karşılıklı rol aldığı bir sahnedir Çanakkale. Rezil olan insan ““Yerin dibine geçtim.” dermiş. “Batmaz!” denilen zırhlıların, “Dünyanın Sekizinci

Harikası” sanılan Queen Elizabethlerin rezil rüsva olup denizin dibine geçtikleri yerdir. Bazen sofranda bir kuş sütü eksiktir, sen yine burun kıvrırsın. Çanakkale; şekersiz üzüm hoşafı ve yarım kuru ekmelele karnını doyuran, “Buna da şükür!” deyip yediğinin bedelini canıyla ödeyen fedâkar Anadolu çocuğunun sofrasıdır. Çeşmelerden akan şırıl şırıl buz gibi sular insanın asla hayır diyemeyeceği ne büyük nimettir. Çanakkale; matarasında kalan bir damla suya terini ve gözyaşını karıştırıp onu içen, susamışlığını gideremeyip sadece dudağını ıslatabilen yiğitler yurdudur. Kuş tüyü yataklarda yatılan serin uykuların bedeli ödenmiştir. Hem de toprağı döşek, taşı da yastık eden isimsiz nice kahraman tarafından... Sor halâ “Çanakkale neresidir?” diye. Türk’ün, Kürd’ün, Laz’ın, Çerkez’in bölünmeden bölüşmenin ne demek olduğunu hepimize öğrettiği yerdir. Ölmeyi hiç istemeyenlere inat “Vatan için ölmekse kaderim, öyle kaderin ellerinden öperim!” diyen ölümsüzlerin otağıdır Çanakkale. Akıllı telefonuna gelen mesaja, çağrıya saatlerce belki günlerce bakmayanlar! Bakma zahmetinde bulunmayanlar! Anadan, babadan, yavukludan gelecek mektubun aylarca beklendiği; kaderde okumak varsa okunduğu, yoksa da okumanın nasip olmadığı yerdir Çanakkale!

Sorma sakın artık “Çanakkale neresidir?” diye! Yaşamadan anlamayacağımız ama bu yüce milletin bir daha da yaşamasını istemeyeceğimiz bir hayatın en gerçek öyküsüdür çünkü.

Muammer DÜNDAR

AFYONKARAHİSAR BOLVADİN
KEMALETTİN SAMİ PAŞA ORTAOKULU

5/A SINIFI, NO: 78